

Sygn. akt **IV Ka 661/22**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędzierski

Sędziowie Sądu Okręgowego Małgorzata Bonisławska-Kania

Sądu Okręgowego Piotr Kupcewicz

Protokolant st.sekr.sąd. Grzegorz Hermanowski

przy udziale Beaty Grochał-Szulc - prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Południe

po rozpoznaniu dnia 29 września 2022 r.

sprawy **N. P.** s.M. i D., ur. (...) S.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k., art. 62 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 19 maja 2022 r. sygn. akt IV K 841/21

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. wymierza oskarżonemu opłatę w wysokości 280,00 (dwieście osiemdziesiąt) złotych za II instancję i obciąża go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt IV Ka 661 /22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 19 maja 2022 r., sygn. IV K 841/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia													
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia													
# na korzyść # na niekorzyść	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="320 539 408 674"># w całości</td> <td data-bbox="408 539 491 674"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 674 408 853"># w części</td> <td data-bbox="408 674 491 853"> <table border="1"> <tr> <td data-bbox="421 687 459 853"># co do winy</td> <td data-bbox="459 687 491 853"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="421 853 459 1010"># co do kary</td> <td data-bbox="459 853 491 1010"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="421 1010 459 1426"># co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> <td data-bbox="459 1010 491 1426"></td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	# w całości		# w części	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="421 687 459 853"># co do winy</td> <td data-bbox="459 687 491 853"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="421 853 459 1010"># co do kary</td> <td data-bbox="459 853 491 1010"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="421 1010 459 1426"># co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> <td data-bbox="459 1010 491 1426"></td> </tr> </table>	# co do winy		# co do kary		# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia			
# w całości													
# w części	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="421 687 459 853"># co do winy</td> <td data-bbox="459 687 491 853"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="421 853 459 1010"># co do kary</td> <td data-bbox="459 853 491 1010"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="421 1010 459 1426"># co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> <td data-bbox="459 1010 491 1426"></td> </tr> </table>	# co do winy		# co do kary		# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia							
# co do winy													
# co do kary													
# co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia													
1.3.2. Podniesione zarzuty													
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji													
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów												

	prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ		

	na treść tego orzeczenia				
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY					
2.1. Ustalenie faktów					

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione						
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione						
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty		
2.2. Ocena dowodów						
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów						
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu				
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne)						

oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)																																																																
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu																																																														
1 STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW																																																																
Lp.	Zarzut																																																															
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="320 1167 405 1240">co do</td> <td data-bbox="405 1167 489 1240">#</td> <td data-bbox="489 1167 502 1240"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1240 405 1314">czynu</td> <td data-bbox="405 1240 489 1314">zasadny</td> <td data-bbox="489 1240 502 1314"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1314 405 1388">przypisanego oskarżonemu</td> <td data-bbox="405 1314 489 1388">#</td> <td data-bbox="489 1314 502 1388"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1388 405 1462">w punkcie</td> <td data-bbox="405 1388 489 1462">eżeściowo</td> <td data-bbox="489 1388 502 1462"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1462 405 1536">I wyroku,</td> <td data-bbox="405 1462 489 1536">zasadne</td> <td data-bbox="489 1462 502 1536"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1536 405 1610"></td> <td data-bbox="405 1536 489 1610">#</td> <td data-bbox="489 1536 502 1610"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1610 405 1684"></td> <td data-bbox="405 1610 489 1684">niezasadne</td> <td data-bbox="489 1610 502 1684"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1684 405 1758"></td> <td data-bbox="405 1684 489 1758"></td> <td data-bbox="489 1684 502 1758"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1758 405 1832"></td> <td data-bbox="405 1758 489 1832">mogącą</td> <td data-bbox="489 1758 502 1832"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1832 405 1906"></td> <td data-bbox="405 1832 489 1906">mieć</td> <td data-bbox="489 1832 502 1906"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1906 405 1980"></td> <td data-bbox="405 1906 489 1980">wpływ</td> <td data-bbox="489 1906 502 1980"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1980 405 2054"></td> <td data-bbox="405 1980 489 2054">na</td> <td data-bbox="489 1980 502 2054"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2054 405 2128"></td> <td data-bbox="405 2054 489 2128">treść</td> <td data-bbox="489 2054 502 2128"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2128 405 2201"></td> <td data-bbox="405 2128 489 2201">wyroku</td> <td data-bbox="489 2128 502 2201"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2201 405 2240"></td> <td data-bbox="405 2201 489 2240">obrazę</td> <td data-bbox="489 2201 502 2240"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2240 405 2240"></td> <td data-bbox="405 2240 489 2240">przepisów</td> <td data-bbox="489 2240 502 2240"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2278 405 2240"></td> <td data-bbox="405 2278 489 2240">postępowania,</td> <td data-bbox="489 2278 502 2240"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2316 405 2240"></td> <td data-bbox="405 2316 489 2240">tj.</td> <td data-bbox="489 2316 502 2240"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2354 405 2240"></td> <td data-bbox="405 2354 489 2240">1/</td> <td data-bbox="489 2354 502 2240"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 2392 405 2240"></td> <td data-bbox="405 2392 489 2240">art.</td> <td data-bbox="489 2392 502 2240"></td> </tr> </table>	co do	#		czynu	zasadny		przypisanego oskarżonemu	#		w punkcie	eżeściowo		I wyroku,	zasadne			#			niezasadne						mogącą			mieć			wpływ			na			treść			wyroku			obrazę			przepisów			postępowania,			tj.			1/			art.				
co do	#																																																															
czynu	zasadny																																																															
przypisanego oskarżonemu	#																																																															
w punkcie	eżeściowo																																																															
I wyroku,	zasadne																																																															
	#																																																															
	niezasadne																																																															
	mogącą																																																															
	mieć																																																															
	wpływ																																																															
	na																																																															
	treść																																																															
	wyroku																																																															
	obrazę																																																															
	przepisów																																																															
	postępowania,																																																															
	tj.																																																															
	1/																																																															
	art.																																																															

7
k.p.k.
w
związku
z
art.
424
§ 1
pkt.
1
k.p.k.
poprzez
dowolne
i
jednostronne
uznanie,
iż
zeznania
świadków
P. T.
(1)
oraz
D.
N.
(1)
nie
miały
znaczenia
dla
ustalenia
faktów
w
niniejszej
sprawie,
bez
wskazania
w
uzasadnieniu
wydanego
wyroku
powodów
takiego
stanowiska,
co
uniemożliwia
prześledzenie
rozumowania
Sądu
w
tym

zakresie
i
odniesienie
się
do
niego;

2/
art.

7
k.p.k.

w
związku

z
art.

410
k.p.k.

poprzez
dokonanie

oceny
jedynie

części
ujawnionych

w
toku

rozprawy
głównej

dowodów,

z

pominięciem
dowodów

w

postaci

zeznań

świadków:

a)

B.

J.

(1),

który

wskazywał

między

innymi,

że

„Nie

wiedziałem

że

będą

odbierane

pieniądze
od
starszych
osób.
Ja
czuje
się
oszukany
przez
pana
M.....
J.
wydawał
mi
się
osobą
spokojną,
choć
czasem
się
denerwuje
w
błahych
sytuacjach,
np.
była
sytuacja
jak
hałasował
o 6
rano
na
klatce
schodowej.
Nerwy
J.
był
irracjonalne.”

b)
P.
T.
(1),
który
wskazywał
między
innymi,
że
„N.
nie

był
zadowolony
z
zachowania
J.
(J.
M.
(1)),
wspominał,
że
był
nerwowy,
dęsto
musieli
się
zatrzymywać
bo
J.
(J.
M.
(1))
chciał
kupować
alkohol.
Ten
chłopak
był
nerwowy,
dziwnie
się
zachowywał
Tak
jak
zeznawalem
zachowaniem
tego
J.
(J.
M.
(1))
było
wybuchowe,
zaczepiał
ludzi,
szarpał
ich.
Krzyczał
na
mnie

i
N...

c)
D.

N.
(1),
którzy
wskazywał
między
innymi,
że
„Pan
J. to
był
specyficzny
chłopak,
niby
normalny
ale
zaczepiał
ludzi
krzyczał.
Był
nadpobudliwy,
nerwowy.”

którzy
między
innymi
potwierdzili
wersję
oskarżonego,
że J.

M.
(1)
był
osobą
agresywną
i
nieobliczalną,
a
tym
samym
nie
oparcie
wydanego
w
sprawie
wyroku

na
całościach
okoliczności
ujawnionych
w
toku
rozprawy
głównej;

3/
art.
7
k.p.k.
poprzez
dokonanie
błędnej,
albowiem
dowolnej,
nieuwzględniającej
zasad
prawidłowego
rozumowania
oraz
wskazań
doświadczenia
życiowego
oceny
wyjaśnień
oskarżonego
i
uznanie
ich
za
niewiarygodne
w
części:

a) w
której
wskazywał,
że
obawiał
się
zrezygnować
z
dalszego
udziału
w
procedurze
oszustwa

po
tym
jak
zdał
sobie
z
niego
sprawę,
bowiem
nie
wiedział
jak
nieobliczalni
są
współsprawcy;
podjął
pochopną
decyzję
ze
strachu,
podczas
gdy
wyjaśnienia
te są
logiczne
i
szczerze,
a
także,
co
istotne,
znajdują
potwierdzenie
w
materiale
dowodowym
w
postaci
zeznań
świadków
B. J.
(1),
P. T.
(1)
oraz
D.
N.
(1),
którzy
zgodnie

wskazywali,
że J.
M.
(1)
jest
osobą
agresywną
i
nieobliczalną,
a
zatem
bez
wątpienia
oskarżony,
który
jest
osobą
młodą,
w
sytuacji
gdy
zdał
sobie
sprawę,
że
bierze
udział
w
procederze
oszustwa,
co
wcześniej
towarzysząc
J.
M.
(1),
nie
miało
miejsca,
a
czym
jak
wynika
z
zeznań
świadka
J.
M.
(1)
został

zaskoczony,
z
całą
pewnością
mógł
się
przestraszyć
i z
tego
powodu
podjąć
pochopne
decyzje
i
wyłącznie
z
tego
powodu
kontynuować
swoją
udział
w
procederze
oszustwa
w
obawie
o
swoje
bezpieczeństwo,

b) w
której
wskazywał,
że
nie
pamięta
czy
w
dniu
zdarzenia
przedstawił
się
jako
policjant,
podczas
gdy
wyjaśnienia
te
złożone
zostały

po
ponad
roku
od
zdarzenia,
a
zatem
oskarżony
mógł
już
nie
pamiętać
co
wtedy
mówił,
co
wbrew
twierdzeniom
Sądu
nie
jest
nielogiczne
i
wątpliwe
i nie
stanowi
przyjętej
przez
oskarżonego
strategii
obrony
albowiem
oskarżony
podtrzymał
złożone
wcześniej
wyjaśnienia,
w
których
potwierdził,
że
ze
strachu,
na
żądanie
osoby
do
niego
dzwoniącej
i J.

M.
(1)
zgodził
się
przedstawić
pokrzywdzonemu
jako
policjant;

4/
art.
410
k.p.k.
poprzez
pominięcie
przy
ustalaniu
stanu
faktycznego
niniejszej
sprawy
(przy
wyrokowaniu):

a)
części
zeznań

J.
M.
(1)
w
których
wskazywał
„Wracając
do
tego
kierującego
gdzie
jeździliśmy
po
bankach
to
on
nie
wiedział
po
co
jedziemy,
on
nie

miał
 się
 odzywać,
 tylko
 ja
 gadałem.
 Ten
 młody
 kierujący
 wyglądał
 na
 zaskoczonego...”,
 co
 potwierdza
 wersję
 oskarżonego,
 że
 nie
 wiedział,
 iż z
 jego
 udziałem
 zostanie
 popełnione
 przestępstwo,
 że
 przebiegiem
 zdarzenia
 z
 dnia
 10
 lutego
 2021
 r.
 został
 zaskoczony,

b)
 części
 wyjaśnień
 oskarżonego.
 w
 których
 wskazywał
 „W
 końcu
 odważyłem
 się
 odebrać
 telefon

i on
zapytał
mnie
co
tam
u
mnie.
Ja
mu
powiedziałem,
że
przespałem
się
po
tych
kilku
dniach
i nie
chcę
już
dalej
mieć
z
nimi
nic
do
czynienia.
Oświadczyłem
mu
że
nie
będę
jeździł
z J.,
że
nie
przyjmuję
tej
wcześniejszej
oferty
rzekomej
pracy.
On
to
przyjął
ze
spokojem,
ale
w
bardzo

stanowczy
sposób
dał
mi
do
zrozumienia,
że
jeśli
komuś
coś
powiem
o
tym
co
się
wydarzyło,
to
ani
ja
ani
moja
rodzina
nie
mogą
czuć
się
bezpiecznie.
On
powiedział
mi,
że
zna
mój
adres
zamieszkania.
Odebrałem
to
jako
groźbę,
której
naprawdę
się
wystraszyłem
i
dlatego
też
nie
powiedziałem
o
tym

wszystkim
policji.
Dusiłem
to w
sobie.”,
co
potwierdza,
iż
zamiarem
oskarżonego
nigdy
nie
było
popelnianie
jakichkolwiek
przestępstw,
że
grożono
oskarżonemu
kiedy
odmówił
współpracy,
co
było
powodem
nie
zawiadomienia
Policji
o
zdarzeniu
w
jakim
wziął
udział
bez
swojej
woli;

5)
błąd
w
ustaleniach
faktycznych
polegający
na
błędym
przyjęciu,
iż
oskarżony
swym

zachowaniem,
zrealizował
wszystkie
znamiona
zarzucanego
mu
przestępstwa
oszustwa,
podczas
gdy
zgromadzony
w
niniejszej
sprawie
materiał
dowodowy
w
sposób
jednoznaczny
i nie
budzący
wątpliwości
tego
nie
potwierdza,
co w
konsekwencji
doprowadziło
do
bezpodstawnego
skazania
oskarżonego.

**co
do
czynu
przypisanego
oskarżonemu
w
punkcie
II
wyroku,**

6)
orzeczenie
wobec
oskarżonego
rażąco
niewspółmiernie
surowej

kary
grzywny
w
wymiarze
50
stawek
dziennych
po
20
złotych
każda,
która
to
kara
nie
uwzględnia
niewielkiego
stopnia
winy
i
społecznej
szkodliwości
czynu,
postawy
sprawcy
po
popelnieniu
przestępstwa,
do
którego
przy
pierwszej
czynności
procesowej
przyznał
się i
wyraził
skruchę,
właściwości
i
warunków
osobistych
sprawcy
oraz
sposobu
jego
dotychczasowego
życia,
który
obrazuje

wydana
przez
szkołę
opinia
o
uczniu
oraz
fakt
dotychczasowej
niekaralności,
a
których
uwzględnienie
przez
Sąd
winno
skutkować
warunkowym
umorzeniem
postępowania
karnego.

7)
zaskarżonemu
wyrokowi
zarzucił
też
co
do
punktu
VI
obrazę
przepisu
prawa
materiałnego,
tj.
art.
63 §
1
k.k.
poprzez
niezaliczenie
na
poczet
orzeczonej
w
punkcie
I
kary
pozbawienia

wolności
okresu
tymczasowego
aresztowania
oskarżonego
w
sprawie
od
dnia
13
marca
2021
r.
godz.
11:25
do
dnia
27
kwietnia
2021
r.

Zwięźle
o
powodach
uznania
zarzutu
za
zasadny,
częściowo
zasadny
albo
niezasadny

Ad.1
Zarzut
niezasadny
a
przy
tym
nie
mający
istotnego
znaczenia
dla
rozstrzygnięcia.
O
trafności
rozstrzygnięcia

nie
decyduje
jego
uzasadnienie,
lecz
materiał
dowodowy
stanowiący
podstawę
orzeczenia.

Uzasadnienie

w
ramach
kontroli
odwoławczej
jest
jedynie
punktem
wyjścia
do
zbadania
zasadności
rozstrzygnięcia,
mającym
wyłącznie
ułatwić
ocenę
wyroku
wydanego
przez
organ
orzekający
w
pierwszej
instancji.

A
zatem,
pełni
ono
ważną
rolę
w
postępowaniu
odwoławczym,
lecz
oczywiste
jest,
że
tylko
w

wyjątkowych
sytuacjach
uchylenia
związane
z
uzasadnieniem
wyroku
będą
zmuszały
do
podjęcia
decyzji
reformatorycznej
albo
kasatoryjnej.

W
żadnym
razie
błędy
formalne
związane
ze
sporządzeniem
uzasadnienia
nie
mogą
mieć
wpływu
na
treść
wyroku
podlegającego
zaskarżeniu,
gdyż
uzasadnienie
jest
następstwem
wydanego
orzeczenia
i
dopuszczenie
się
uchybień
w
sporządzeniu
dokumentu
będącego
następczym
działaniem

w
odniesieniu
do
wydanego
już
wcześniej
orzeczenia
nie
mogło
wpłynąć
na
treść
rozstrzygnięć,
które
je
poprzedzało.
(zob.
wyrok
Sądu
Apelacyjnego
w
Warszawie
z
dnia
12
kwietnia
2013
r., II
AKa
95/13,
LEX
nr
1312112).

Sąd
Okręgowy
jest
zdania,
że
jego
treść
nie
była
dotknięta
nieusuwalnymi
sprzecznościami
albo
elementarnymi
brakami,
które

uniemożliwiłyby
przeprowadzenie
kontroli
odwoławczej.
Sąd
I
instancji
sporządził
pisemne
uzasadnienie
na
poziomie
wystarczającym,
umożliwiającym
- po
zapoznaniu
się
ze
zgromadzonym
w
sprawie
materiałem
dowodowym
-
analizę
wyroku
przez
pryzmat
zarzutów
apelacyjnych,
jak i
w
zakresie
zagadnień
koniecznych
do
rozważenia
z
urzędu.
Nadto
obowiązująca
procedura
karna
wymaga
sporządzenia
uzasadnienia
w
sposób
związany
w

wersji
formularzowej
co
wymusza
pewną
skrótowość
wręcz
hasłowość
argumentacji
a
Sąd
I
instancji
wskazał
z
jakich
względów
nie
uznał
za
zasadne
twierdzenia
oskarżonego
o
działaniu
z
obawy
o
swoje
i
członków
rodziny
zdrowie
(vide
str.
4-5
uzasadnienia);

Ad.

2-5.

Zarzuty

niezasadne.

Brak

jest

podstaw

do

skutecznego

postawienia

Sądowi

zarzutu

obrazy
wskazanych
przepisów
postępowania
oraz
błędu
w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych
za
podstawę
orzeczenia.

Niezasadnie
powołuje
się
skarżący
na
naruszenie
przez
Sąd
I
instancji
art.410
kpk.

Zgodnie
z
tym
przepisem
podstawę
wyroku
stanowiąc
może
tylko
całokształt
okoliczności
ujawnionych

w
toku
rozprawy
głównej.
Oznacza
to,
że
sąd
wydając
wyrok
nie
może

opierać
się
na
tym
co
nie
zostało
ujawnione
na
rozprawie,
jak
również
i to,
że
wyroku
nie
wolno
wydawać
na
podstawie
części
ujawnionego
materiału
dowodowego,
a
musi
on
być
wynikiem
analizy
całości
ujawnionych
okoliczności,
a
więc
i
tych,
które
tezę
aktu
oskarżenia
potwierdzają,
jak i
tych,
które
ją
podważają.

Zasada
określona

w
art.410
kpk
obowiązuje
także
strony
procesowe,
które
przedstawiając
własne
stanowisko
nie
mogą
opierać
go
na
fragmentarycznej
ocenie
dowodów
z
pominięciem
tego
wszystkiego,
co
może
prowadzić
do
innych
wniosków
(por.
wyroki
Sądu
Najwyższego
z 30
lipca
1979r,
III
KR
196/79
OSNPG
1980/3/43
i z 5
listopada
1997r
V
KKN
62/97
Prok.

i Pr.
1998/2/13).

O
naruszeniu
tego
przepisu
może
być
zatem
mowa
jedynie
wtedy,
gdy
sąd
orzekający
pominie
jakaś
okoliczność
ujawnioną
w
toku
rozprawy
lub
oprze
ustalenia
faktyczne
na
okoliczności
w
toku
rozprawy
nie
ujawnionej
(por.
wyrok
Sądu
Najwyższego
z 9
kwietnia
1997r.
IV
KKN
103/96
Prok.
i Pr.
1997/10/12).

Jak
wynika

z
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku,
przedmiotem
rozważań
Sądu
I
instancji
były
wszystkie
dowody
przeprowadzone
i
ujawnione
w
toku
przewodu
sądowego,
oceniane
z
taką
samą
wnikliwością
i
starannością.
Skoro
więc
Sąd
I
instancji
oparł
swe
rozstrzygnięcie
na
analizie
całości kształtu
ujawnionych
okoliczności
i
przeprowadzonych
dowodów
nie
można
skutecznie
stawić
mu
zarzutu
naruszenia

art.410
kpk.
Tymczasem
dokonanie
takiej
czy
innej
oceny
dowodu
przeprowadzonego
lub
ujawnionego
na
rozprawie
nie
stanowi
naruszenia
art.410
kpk,
co
jednoznacznie
stwierdził
Sąd
Najwyższy
w
postanowieniu
z 19
czerwca
2002r
V
KKN
34/01
(vide:
Lex
53912;
por.
też
R.A.
Stefański,
Komentarz
do
art.410
kodeksu
postępowania
karnego).
Należy
jednoznacznie
stwierdzić,
że

Sąd
dostrzegł
argumentację
oskarżonego
związaną
„z
obawami
przed
J.
M. i
niemożnością
wycofania
się z
grupy
z
obawy
o
swoje
i
członków
rodziny
zdrowie”,
dokonał
jej
analizy,
która
zasługuje
na
akceptację
Sądu
Okręgowego.

Nadto
zgodnie
z
utrwalonym
od
lat
poglądem,
wyrażanym
tak
w
doktrynie
jak
też
w
judykaturze,
że
ustalenia
faktyczne

dokonane
przez
Sąd
meriti
w
toku
rozprawy
głównej
mogą
być
skutecznie
zakwestionowane,
a ich
poprawność
zdyskwalifikowana,
wtedy
dopiero,
gdyby
w
procedurze
dochodzenia
do
nich
Sąd
uchybił
dyrektywom
art.
Z
k.p.k.,
pomiął
istotne
w
sprawie
dowody
lub
oparł
się
na
dowodach
na
rozprawie
nieujawnionych,
sporządził
uzasadnienie
niezrozumiałe,
nadmiernie
lapidarne,
wewnętrznie
sprzeczne
bądź

sprzeczne
z
regułami
logicznego
rozumowania,
wyluczające
możliwość
merytorycznej
oceny
kontrolno-
odwoławczej.

Sąd
Okręgowy
stwierdził,
że
obrońca
tego
rodzaju
argumentacji
i na
takim
poziomie
jej
przekonywalności,
nie
przedstawił.
Wbrew
jego
twierdzeniom,
analiza
zebranego
w
sprawie
materiału
dowodowego
pozwala
w
pełni
na
podzielenie
przekonania
Sądu
meriti
o
tym,
iż
oskarżony
swoim
zachowaniem

zrealizował
znamiona
przypisanego
mu
czynu.
Niedostatecznie
pogłębiona
argumentacja
skarżącego
całkowicie
traci
swą
przekonywalność
w
konfrontacji
ze
zgromadzonymi
w
sprawie
dowodami
zwłaszcza
w
postaci
wiarygodnych
zeznań
świadków,
innych
dokumentów,
których
łączna
synteza
w
pełni
oddaje
całokształt
okoliczności
zdarzeń
będących
przedmiotem
oceny
i
która
bez
wątpienia
pozwalała
Sądowi
pierwszej
instancji
na
przyjęcie

prawidłowych
ustaleń
w
zakresie,
które
włączone
zostały
do
podstawy
faktycznej
zaskarżonego
wyroku.

Apelacja
nie
dostarcza
dostatecznych
argumentów
mogących
przemawiać
za
zasadnością
ich
uwzględnienia,
a co
za
tym
idzie,
uzasadniać
możliwość
odmiennego
rozstrzygnięcia
w
niniejszej
sprawie,
ten
środek
odwoławczy
zawiera
jedynie
odmienną,
jednostronną
ocenę
materiału
dowodowego,
a
podniesione
w
nim
argumenty

mają
charakter
stricte
polemiczny,
a w
szczególności
abstrahują
od
treści
zebranych
dowodów.

Analiza
treści
sformułowanych
przez
skarżącego
zarzutów
oraz
ich
uzasadnienia
prowadzi
do
wniosku,
że
skarżący
wadliwość
wyroku
dostrzega
w
pominięciu
twierdzeń
B.
J.,
P. T.
i D.
N.,
przy
jednoczesnym
zdyskredytowaniu
wyjaśnień
oskarżonego.

Tymczasem
Sąd
Rejonowy
dokonując
oceny
zebranego
w

sprawie
materiału
dowodowego
w
tej
części
rozważył
należycie
w
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku
zeznania
wszystkich
świadków
oraz
wyjaśnienia
oskarżonego.
Wskazał
którym
i
dlaczego
dał
wiarę
oraz
którym
zeznaniom
i
wyjaśnieniom
nie
dał
wiary,
przedstawiając
motywy
swoich
ocen.

Apelacja
zawiera
odmienną
ocenę
dowodów,
korzystną
dla
oskarżonego
i
sprowadza
się
do
założenia,

że
decydujące
znaczenie
mają
twierdzenia
B.
J.,
P. T.
i D.
N.,
którzy
„wskazywali,
że J.
M.
(1)
jest
osobą
nerwową,
agresywną
i
nieobliczalną”
oraz
J.
M.
(1)
że
oskarżony
nie
zdawał
sobie
sprawy,
że
bierze
udział
w
oszustwie
....a
towarzysząc
mu
był
zaskoczony,
mógł
się
przestraszyć
i z
tego
powodu
podjąć
pochopne
decyzje

...”
Tymczasem
w
pełni
przekonuje
argumentacja
Sądu
zawarta
na
str.
4-5
uzasadnienia
gdzie
Sąd
wskazał
powody
nieuwzględnienia
powyższej
argumentacji
oskarżonego,
sąd
odwoławczy
powołuje
się
na
nią
nie
dostrzegając
powodu
jej
ponownego
powielania.
Tylko
dodatkowo
należy
zauważyć,
że
tego
typu
argumentacja
pojawiała
się
w
wyjaśnieniach
oskarżonego
dopiero
na
końcowym
etapie
postępowania;

wcześniej
w
obszernych
wyjaśnieniach
(k.
668
i
714-17)
nie
o
tego
typu
obawach
nie
mówił,
co
pozwała
uznać
jego
argumentację
w
tym
zakresie
za
przyjętą
linią
obrony.
Nadto
z
relacji
w/
wym
świadczeń
nie
wynika
jakaś
nadzwyczajna
agresja
J.
M.,
presja
tego
rodzaju,
która
z
gruntu
budziłaby
obawę
osób
postronnych,

a już
z
pewnością
nie
jest
niczym
niezwykłym
eksponowane
zdarzenie
z
jego
nerwową
reakcją
na
hałas
na
korytarzu
o 6
- ej
rano.

Z
kolei
w
kwestii
świadomości
oskarżonego
popelnienia
przestępstwa
stwierdzić
należy,
iż z
wiarygodnych
i
niekwestionowanych
dowodów
(w
tym
z
wyjaśnień
oskarżonego
wprost
wynika,
że:

-
oskarżony
miał
świadomość
brania

udziału
w
nielegalnym
działaniu
grupy,
popelnianym
przestępstwie
wcześniej
założył
konto
bankowe
i
oddał
kartę
do
konta
walutowego
nieznanej
osobie,
wiedział
o
metodzie
oszustów
na
wnuczka
lub
na
policjanta);

- to
on
wynajmował
samochody
(co
kilka
dni
inny)
w
dniach
4-11
luty
2021
roku
kierował
nimi
gdy
grupa
przemieszczała
się
po

całym
kraju
(byli
w
np.
B.,
T.,
Z.,
C.);

-
przedstawił
się
pokrzywdzonemu
jako
policjant,
co
istotnie
uwiarygodniało
całą
mystyfikację,

- był
kierowcą
samochodu,
otrzymał
polecenie
takiego
parkowania
pojazdu,
by
nie
był
widziany
w
żadnych
kamerach
monitoringu,

-
widział
wypchane
koperty,
które
pokrzywdzony
przyniósł
z
banków
i

przekazywał
wspólnikowi,
-
wreszcie
nie
sposób
uznać
brak
wiedzy
oskarżonego
o
istocie
działalności
grupy
w
sytuacji,
gdy
przez
tydzień
przebywali
razem,
prowadzili
beztroskie
(a
przy
tym
prawdopodobnie
niezgodne
z
prawem)
życie,
jeżdżąc
po
całym
kraju,
razem
mieszkając
w
hotelach,
gdy
jeden
z
nich
płacił
za to
wszystkie
znaczne
kwoty
pieniędzy;

naiwnością
byłoby
zakładać
niewiedzę
oskarżonego,
że
nie
pytał
o
nic i
nie
mu
nie
mówiono;
zdaniem
Sądu
oskarżony
wiedział
i był
istotnym
ogniwem
w
działalności
grupy,
w
przypisanym
mu
przestępstwie.

Finalnie
zatem
wbrew
twierdzeniom
obroncy
oskarżony
wyczerpał
znamiona
przestępstwa
z
art.
286
§ 1
kk.

Ad.6.
Zarzut
niezasadny
W
ocenie
sądu

Okręgowego
kara
50
stawek
dziennych
grzywny
(po
20
zł
każda)
nie
może
być
uznana
za
rażąco
niewspółmiernie
surową
w
rozumieniu
art.
438
pkt
4
kpk;
niewątpliwie
bowiem
ustalone
okoliczności
przedmiotowe
i
podmiotowe
przypisanego
oskarżonemu
czynu,
a
także
prezentowane
przez
wymienionego
właściwości
i
warunki
osobiste
powodują,
że
niepodobna
jest
skutecznie
wywodzić,

że
wymierzona
oskarżonemu
kara
razi
surowością;

-
Sąd
I
instancji
przeprowadził
wszelkie
te
dowody,
które
leżały
u
podstaw
rozstrzygnięcia
w
przedmiocie
wymiaru
kary
względem
oskarżonego
a
swoje
stanowisko
w
tym
względzie
przekonująco
uzasadnił.
Sąd
odwoławczy
stanowisko
to
podziela;

-
rozstrzygając
w
tej
materii
Sąd
Rejonowy
dostrzegł
i
należycie

ocenił
okoliczności
łagodzące:
zwłaszcza
przyznanie
się
do
winy;
w
tej
sytuacji
apelacja
obrońcy
jest
wyłącznie
polemiką
z
rozstrzygnięciem
Sądu
I
instancji;
-
trzeba
mieć
też
na
uwadze,
że
wymierzona
kara
to
kara
rodzajowo
najłagodniejsza
a
przy
tym
oscyluje
w
dolnych
granicach
ustawowego
zagrożenia,
tylko
nieznacznie
przekraczając
dolny
próg;
nie

ma
żadnych
podstaw
do
dalszego
łagodzenia
tej
kary
i nie
znajduje
to
należytego
oparcia
pośród
zasad
i
dyrektyw
wymiaru
kary
określonych
w
treści
art.53
kk;
-
wymierzona
kara
w
żadnym
razie
nie
razi
swą
niewspółmierną
surowością;
w
ustalonych
okolicznościach
faktycznych
nie
ma
podstaw
do
warunkowego
umorzenia
postępowania.

Ad.

7.

**Zarzut
niezasadny.**

Jeżeli
sąd
orzeka
karę
pozbawienia
wolności
z
warunkowym
zawieszeniem
jej
wykonania,
zaliczenie
w
wyroku
skazującym
na
jej
poczet
rzeczywistego
pozbawienia
wolności
jest
bezprzedmiotowe;
zaliczenie
takiego
rzeczywistego
pozbawienia
wolności
może
nastąpić
dopiero
na
etapie
zarządzenia
wykonania
kary
warunkowo
zawieszanej;
w
razie
bowiem
orzeczenia
kary
pozbawienia
wolności
z
warunkowym
zawieszeniem

oraz
grzywny
zaliczenie
rzeczywistego
pozbawienia
wolności
następuje
na
poczet
grzywny,
albowiem
w
takim
układzie
faktycznym
jest
to
kara
efektywnie
wykonywana
(co
wynika
z
tego,
że
zaliczanie
powinno
następować
na
poczet
kary
efektywnie
wykonywanej
– A.
Marek,
Kodeks...,
2006,
s.
166;
W.
Wróbel
[w:]
Kodeks
karny.
Część
ogólna,
t. 1,
cz.
2,
red.

W.
Wróbel,
A.
Zoll,
2016,
s.
220–
221).

Wniosek

Obrońca

wniósł zasadny

o

uniewinnienie

oskarżonego

od

popelnienia

zarzucanego

mu

czynu

przypisanego

mu

w

punkcie

I

wyroku

lub

o

uchylenie

wyroku

i

przekazanie

sprawy

do

ponownego

rozpoznania

oraz

co

do

czynu

przypisanego

mu

w

punkcie

II

wyroku

wniósł

o
jego
zmianę
i
warunkowe
umorzenie
postępowania
na
okres
próby
2 lat
i
oddanie
oskarżonego
w
tym
okresie
pod
dozór
kuratora

Zwięźle
o
powodach
uznania
wniosku
za
zasadny,
częściowo
zasadny
albo
niezasadny.

Wobec
ustaleń
i
argumentacji
Sądu
Rejonowego
skarżący
nie
przedstawił
przekonującej
argumentacji
pozwalającej
na
zmianę
zaskarżonego
wyroku

w
postulowanym
zakresie.
Apelacja
zawiera
odmienną
ocenę
wskazanych
przez
skarżącego
dowodów,
korzystną
dla
oskarżonego
i
wynika
z
taktyki
procesowej
i
jego
prawa
do
obrony.
Z
kolei
fakt
podrzędnej
roli
oskarżonego
w
przestępstwie
ma
swoje
odzwierciedlenie
w
orzeczeniu
o
karze,
którą
należy
wręcz
uznać
za
łagodną
a
przy
tym
jest
karą

wolnościową.
Nie
ma
żadnych
podstaw
do
orzeczenia
o
warunkowym
umorzeniu
postępowania
za
czyn
przypisany
oskarżonemu
w
punkcie
II
wyroku.

Z
kolei
wniosek
o
uchylenie
wyroku
i
przekazanie
sprawy
do
ponownego
rozpoznania
jest
sprzeczny
z
treścią
art.
437
§ 2
k.p.k.
Nie
zachodzą
też
przesłanki
wskazane
w
art.
439
§ 1
k.p.k.

	<p>oraz art. 454 k.p.k.</p> <p>Nie ma żadnych podstaw do negowania rozstrzygnięcia Sądu I instancji zarówno w zakresie zawinienia oskarżonego jak i wymierzonej kary.</p>					
4.						
OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU						
1.	<table border="1"> <tr> <td></td> </tr> <tr> <td>Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności</td> </tr> <tr> <td></td> </tr> </table>		Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności			
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności						
5.						
ZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO						
5.1.						
Utrzymanie w mocy wyroku sądu						

pierwszej instancji			
1.	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p> <p>Ustalenia o zawinieniu i karze w zakresie przypisanych mu czynów</p> <p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p> <p>Argumentacja jak wyżej. W powyższym zakresie brak było podstaw do ingerencji sądu odwoławczego w orzeczenie pierwszoinstancyjne z uwagi na prawidłowe przeprowadzenie postępowania w sprawie, prawidłowość dokonanej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów a w konsekwencji</p>		

	<p>na zasadność poczynionych ustaleń faktycznych.</p> <p>Nie ma żadnych podstaw do negowania rozstrzygnięcia Sądu I instancji zarówno w zakresie zawinienia oskarżonego jak i wymierzonej kary.</p>				
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji					
1.	<table border="1"> <tr> <td>Przedmiot i zakres zmiany</td> </tr> <tr> <td>Zwięźle o powodach zmiany</td> </tr> </table>	Przedmiot i zakres zmiany	Zwięźle o powodach zmiany		
Przedmiot i zakres zmiany					
Zwięźle o powodach zmiany					
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji					
5.3.1. Przyczyna, zakres i					

podstawa prawna uchylenia									
1.1.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="320 342 405 546"></td> <td data-bbox="405 342 489 546"># art. 439 k.p.k.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 546 405 750">Zwięzłe o powodach uchylenia</td> <td data-bbox="405 546 489 750"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 750 405 779"></td> <td data-bbox="405 750 489 779"></td> </tr> </table>		# art. 439 k.p.k.	Zwięzłe o powodach uchylenia					
	# art. 439 k.p.k.								
Zwięzłe o powodach uchylenia									
2.1.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="320 808 405 1126">Konieczność przepraważenia na 437 nowo § 2 przewokp.k. w całości</td> <td data-bbox="405 808 489 1126"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1126 405 1330">Zwięzłe o powodach uchylenia</td> <td data-bbox="405 1126 489 1330"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1330 405 1359"></td> <td data-bbox="405 1330 489 1359"></td> </tr> </table>	Konieczność przepraważenia na 437 nowo § 2 przewokp.k. w całości		Zwięzłe o powodach uchylenia					
Konieczność przepraważenia na 437 nowo § 2 przewokp.k. w całości									
Zwięzłe o powodach uchylenia									
3.1.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="320 1388 405 1630">Konieczność umorzenia postępowania § 2 k.p.k.</td> <td data-bbox="405 1388 489 1630"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="320 1630 405 2029">Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy</td> <td data-bbox="405 1630 489 2029"></td> </tr> </table>	Konieczność umorzenia postępowania § 2 k.p.k.		Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy					
Konieczność umorzenia postępowania § 2 k.p.k.									
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy									

	prawnej umorzenia		
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k. Zwężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	O kosztach sądowych za postępowanie		

	<p>odwoławcze orzeczone po myśli art.636§1 k.p.k. Skoro to oskarżony spowodował postępowanie odwoławcze to wobec nieuwzględnienia środka odwoławczego jego obrońcy, to on ponosi jego koszty. Opłatę wymierzono w oparciu o przepisy art. 2 ust. 1 pkt. 3 i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r.o opłatach w sprawach karnych</p>		
7. PODPIS			

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 19 maja 2022 roku w sprawie IV K 841/21		

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia														
# na korzyść # na niekorzyść	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="467 331 627 427"># w całości</td> <td colspan="2" data-bbox="627 331 786 427"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="467 427 627 1182"># w części</td> <td data-bbox="627 427 703 607">#</td> <td data-bbox="703 427 786 607">co do winy</td> </tr> <tr> <td></td> <td data-bbox="627 607 703 779">#</td> <td data-bbox="703 607 786 779">co do kary</td> </tr> <tr> <td></td> <td data-bbox="627 779 703 1182">#</td> <td data-bbox="703 779 786 1182">co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</td> </tr> </table>	# w całości			# w części	#	co do winy		#	co do kary		#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
# w całości														
# w części	#	co do winy												
	#	co do kary												
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia												
1.3.2. Podniesione zarzuty														
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji														
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu													
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo													

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana